

Петра, Іоанна и Іакова, които видѣхъ тамъ лицето му свѣтливо като слънцето, и дрехытъ му бѣлы като свѣтлина, и Моисея и Ілія че приказвахъ съ него, и чухъ отъ небето гласъ който казваше: „Този е сынъ мой възлюбленный въ когото благоволихъ него послушайте.“ — А като слѣзохъ, попытахъ го, защо Книжницитъ казватъ, че прѣди Христа ще дойде Ілія, Іисусъ отговори, че Ілія дойде вече. — И тогази ученицытъ разумѣхъ, че за Іоанна Кръстителя имъ рече. Сутренята като дойде дѣто бѣхъ другытъ ученицы, исцѣри на нѣкой си чловѣкъ сынътъ който падаше на мѣсець, и когото тѣ не можихъ да исцѣрѣтъ. И когато бѣхъ самы, понеже го попытахъ, защо тѣ не можихъ да го исцѣрѣтъ, отговори имъ за невѣрството на приходящытъ, и че този родъ само съ съ постъ и молитва ще бѣдѣтъ заможны да го испаждають. (Мат. зѣ. 1—21. Марк. ѡ. 2—29. Лѡк. ѡ. 28—43.).

§. 35. *Іисусъ плаща дѣтѣ драхмы за храмътъ.*

Отъ тамъ като прѣминуваше прѣзъ Галилея, прѣдрече на ученицытъ си че ще го прѣдадѣтъ, ще го убіѣтъ, и въ третій день ще възкрѣсне. Но тѣ туй нито го разумѣвахъ, нито да го попытають смѣяхъ. И щомъ пристигнахъ въ Капернаумъ, онѣзи които събирахъ по двѣ драхмы за храмътъ попытахъ Петра, да ли учительтъ му плаща туй. А Іисусъ, като пристигна въ къщата, прѣди Петъръ да му прѣдложи нѣщо, рече му: „Царскытъ сынове сѣ свободны отъ данъцы; но за да не съблазнимъ другытъ, ты иди на морето, и първата рыба която уловишь съ вѣдицата, распори я; Вѣтрѣ въ нея ще намѣришь статиръ; дай